

בלבבי עצות פשוטות למעשה

הכרת הבורא – עבודה לשנים רבות

כפי שביארנו, לאחר שזכה אדם ונפשו מרגשת באמת שיש רבש"ע, והוא מקבל חיות מנקודת האמונה - העבודה לאחר מכן היא, להתחיל לנסות להכיר בהכרה ברורה, בהכרת הלב של תפיסת המציאות, שהקב"ה נמצא ליד האדם. עבודה זו היא עבודה של כמה שנים, כפשוטו.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 כל זמן שאדם לא הצליח לעורר בנפשו ... את "הנשמה" הקדושה ... בהכרח שלא יוכל להרגיש שהקב"ה נמצא כאן עימו במחיצתו!

מקור כי כל דבר כדי לחוש אותו צריך את הכלים מאותו מין: את הגשמיות חשים על ידי חושי הגוף, ואת האלוקות חשים רק עם כח האלוקות שנמצא בכל אחד ואחד. "נשמה שנתת בי טהורה היא", היא ה"חלק אלו-ק ממעל", רק היא יכולה לחוש את הבורא עולם אשר אינו בעל גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף. לכן, כל זמן שאדם לא הצליח לעורר בנפשו את נקודת האלוקות, את "הנשמה" הקדושה, ולו במידת מה, בהכרח שלא יוכל להרגיש שהקב"ה נמצא כאן עימו במחיצתו!

2 כדי שיוכל האדם להרגיש את הרבש"ע עליו לעמול שגם הנשמה תהיה בגלוי וגם הגוף בגילוי

מקור והנה צורת החיבור הרגילה בין הנשמה והגוף היא, שאמנם הנשמה נמצאת בתוך הגוף, אבל היא נעלמת בתוכו, וממילא אי אפשר להרגיש את הרבש"ע. **כדי שיוכל האדם להרגיש את הרבש"ע עליו לעמול שגם הנשמה תהיה בגלוי וגם הגוף בגילוי**, וזהו פלא יותר גדול מהפלא שכבר קיים בעצם החיבור שבין הנשמה והגוף!

3 מיד כשהוא מתעורר לפנות אל הרבש"ע ולומר לו: "אני לא לבד, אתה נמצא יחד אתי, אתה הערת אותי"

מקור המחשבה הראשונה שעיימה צריך אדם להתחיל את יומו במדרגה שעליה אנו מדברים היא: **מיד כשהוא מתעורר לפנות אל הרבש"ע ולומר לו: "אני לא לבד, אתה נמצא יחד אתי, אתה הערת אותי"**, ואז יאמר: "מודה אני לפניך". אבל הנקודה הראשונה עליה הוא מבסס את נקודת הקימה שלו ליום חדש צריכה להיות: "רבוננו של עולם, לא התעוררתי לעולם שבו אהיה בודד, התעוררתי לעולם שיש לי 'צוותא'. הצוותא שלי היא אתה יתברך!"

4 שלא תעבור על אדם חצי שעה ... שבה הוא לא נזכר ואומר לקב"ה: אני לא נמצא כאן לבד!! אתה אתי!!

מקור הרי בספה"ק מובא כלל, ש"הכל נגרר אחר הראש". אם אדם לוקח נקודה זו של ההכרה בכך שהקב"ה נמצא לידו, ומתחיל עימה את ראשית היום שלו, זהו מפתח לכל היום לחיות עם הרגשה זו בהכרה. ... **שלא תעבור על אדם חצי שעה** [ובהמשך אף פחות מכך] **שבה הוא לא נזכר ואומר לקב"ה: אני לא נמצא כאן לבד!! אתה אתי!!**

5 הצוותא האמיתית של האדם הוא הרבש"ע!

מקור הצוותא האמיתית של האדם הוא הרבש"ע! כל פעם שמתעוררת באדם הרגשה של בדידות, עליו להכיר באמת הזו... וכשהוא נמצא לבד בבית וחש תחושת בדידות... יעמוד ויתבונן: למה הקב"ה יצר בי רגש זה של בדידות? ... ואחרי ההתבוננות יבין, שהבדידות היא הכלי שמביא את האדם להכרה שאי אפשר לחיות כאן לבד... הקב"ה רוצה להביאו אל הנקודה האמיתית, שהוא לא ירגיש כאן בודד. כיצד? - ע"י שיתחבר לרבש"ע!

6 רבוננו של עולם, עזור לי שהנפש שלי לא תרגיש בודדת, ואם יגיע רגע של בדידות, שהמילוי יהיה אצלך"

מקור כל נקודה כזאת של בדידות צריכה לתת עוד הכרה בנפש שהבדידות צריכה להביא את האדם להרגיש את בורא עולם, שהמילוי של הבדידות היא אצלו יתברך. אפילו אם רוצה הוא להפיג את הבדידות בצורות אחרות, אך קודם לכן שיעצור את עצמו ויאמר לרבש"ע: אני יודע באמת למה נתת לי בדידות, אני יודע באמת מהי צורת מילוי הבדידות. הבדידות הזאת באה כדי שאתחבר אליך! אלא שעדיין לא זכיתי לכך. רבוננו של עולם, עזור לי שהנפש שלי לא תרגיש בודדת, ואם יגיע רגע של בדידות, שהמילוי יהיה אצלך".

7 די להגיע להכרה הזאת נדרשת עבודה של שנים... השאיפה צריכה להיות להגיע למצב של "עם לבדד ישכון"

מקור כדי להגיע להכרה הזאת נדרשת עבודה של שנים. ואין הכוונה שעובדים במשך שנים בלי להרגיש מאומה. ודאי שכשעובדים ישנה התקדמות ועוד התקדמות, אבל השאיפה צריכה להיות להגיע למצב של "עם לבדד ישכון", למדרגת "ויותר יעקב לבדו". הקב"ה יעזור לכל יחיד ויחיד שיזכה להכיר את מקור הבדידות, להכיר במתנה שנותן הקב"ה לכל יחיד ויחיד בנפשו, עד שנזכה כולנו להיות דבוקים בבורא ולהגיע במהרה ל"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא" (ישעיהו ב, יא).

חלק ב' פרק י'

- ◆ הכרת הבורא - עבודה לשנים רבות
- ◆ צדיקים לאורך כל הדורות חיו עם הרבש"ע
- ◆ מטרתה האמיתית של תחושת הבדידות